

תת"ע 9585/04/19 - מדינת ישראל נגד זוהר תומר

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 9585-04-19 מדינת ישראל נ' תומר
בפני כבוד השופט, סגן הנשיא נאיל מהנא

בעניין: מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

המאשימה

נגד

זוהר תומר

ע"י ב"כ עו"ד יורם אקוע

הנאשם

הכרעת דין

האשמה ומהלך הדין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של **נהיגה במהירות**, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961(להלן: "**תקנות התעבורה**"); ו**נהיגה בשכרות**, עבירה על סעיפים 62(3) ו- 64(א)(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "**פקודת התעבורה**"), בקשר עם סעיף 39א לפקודת התעבורה ותקנה 169א(1) לתקנות התעבורה.
2. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 09.04.19 בשעה 01:30 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב בכביש 1 בק"מ 43 ממזרח למערב, בדרך שאינה עירונית עם שטח הפרדה בנוי בה מותרת מהירות מירבית של 90 קמ"ש במהירות של 181 קמ"ש.
- בנוסף, נהג הנאשם ברכב כשהוא שיכור בכך שבדגימת אויר נשוף שלו נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף הינו 596 מיקרוגרם, מידה העולה על הקבוע בחוק.
3. הנאשם כפר במיוחס לו בכתב האישום וטען כי לא יתכן שנסע במהירות המיוחסת לו שכן מדובר בסיבוב והדבר גם לא מתיישב מבחינה חישובית ביחס למרחק בו נעצר שכן לטענתו השוטר שנדרש להוריד את הממלז ולהתחיל בנסיעה אחריו במהירות שכזו לא היה מצליח לעצור אותו לאחר 2 קילומטר בלבד. עוד טען הנאשם לעניין עבירת השכרות כי הוא שתה 2 כוסות וויסקי שעה לפני עצירתו אולם יש לקחת בחשבון את העובדה שהשוטר מציין שהוא עישן טרם הבדיקה וכן העובדה שבדיקת המאפיינים הייתה תקינה ולכן לטענתו קיים פגם בהליך הבדיקה.

הראיות

4. מטעם המאשימה העידו מפעיל הממל"ז השוטר **רס"ב משה בכר** (להלן: "**המפעיל**"), אשר מדד את מהירות הנסיעה של הנאשם באמצעות מד מהירות לייזר (ממל"ז), ולאחר שעצר את רכבו של הנאשם והציג לו את נתוני המדידה הוא הבחין בריח אלכוהול ולאחר שהנאשם אישר שאכן שתי משקה אלכוהולי הוא ביצע לו בדיקת נשיפון ומאחר והתקבלה תוצאה של 670 מיקרוגרם הנאשם עוכב לתחנת לצורך בדיקת ינשוף שתוצאתה כאמור הייתה 596 מק"ג. השוטר ערך מזכר (ת/2); דוח עיכוב (ת/3); דוח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות (ת/4); דין וחשבון על בדיקת שכרות באמצעות ינשוף (ת/5); טופס בדיקת כיול למכשיר בתחילת המשמרת (ת/6); טופס בדיקת כיול סיום משמרת (ת/7); ופלט ינשוף (ת/8); בנוסף, העיד מטעם המאשימה השוטר **רס"ר בוריס אורין**, אשר היה ביחד עם המפעיל בניידת במהלך אכיפת העבירה.

מטעם הנאשם העיד הנאשם בעצמו. הנאשם אמר כי הוא חזר באותו הערב מאירוע שנערך לצוות היחידה בה הוא משרת, ויחד עמו ברכב היה חבר נוסף. יוער כי, בסופו של יום החבר הנ"ל לא נקרא לעדות בבית המשפט. הנאשם העיד כי הוא שתי כוסות ויסקי "**שתיתי כוס אחת ויסקי בתחילת הערב וכולנו הרמנו לחיים עוד כוסית לפני שיצאנו**" (עמ' 12, ש' 21). לטענתו, הוא היה בנתיב שמאלי ועקף כמה רכבים. עוד מסר הנאשם בעדותו כי נתוני המדידה לא הוצגו לו, והוא אישר כי כפי שציין השוטרים בדו"ח הוא ביקש מהם לוותר לו בציינו כי דוד שלו מכיר שוטר בכיר במשטרה וכי זה ידאג למחיקת העבירות. הנאשם לטענתו התנצל על אמירות אלה שנאמרו "בהתלהמות של רגע".

5. לא הייתה מחלוקת על תקינות המכשירים ואמינותם. אולם לטענת הנאשם מאחר והתגלו סתירות מהותיות בדברי השוטרים יש להתייחס לעדותם כעדות שלא ניתן להוכיח באמצעותה את האשמה.

דין והכרעה

6. הנאשם הפנה בסיכומיו למספר כשלים לגבי אופן ביצוע הבדיקות שלטענתו יש בהן בכדי לעורר ספק בנוגע לתוצאות הבדיקות.
7. כבר עתה אציין כי לאחר שבחנתי את הראיות ושמעתי את העדים בפניי שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי המאשימה הוכיחה את האשמה כנגד הנאשם ואני דוחה טענות ההגנה כפי שיוסבר להלן.
8. הנאשם לא הצליח לעורר ספק סביר ביחס לאשמה המיוחסת לו בכתב האישום. לפיכך, לא התעורר בליבי ספק שמא נפל פגם באופן הבדיקות.
9. כבר נפסק כי ספק סביר המצדיק זיכוי הוא ספק המותר, על פי מבחני שכל ישר, הגיון וניסיון חיים, שאלה אמיתית באשר לאשמת הנאשם. יפים לענייננו דברי כב' השופטת פורקצ'יה בע"פ 6295/05 **וקנין נ' מ"י** (פורסם בנבו, 25.01.07) "**לא כל ספק שהוא, ויהא המרוחק ביותר והדמיוני ביותר, עונה למבחן זה. לצורך כך, על ספק להעלות תהייה אמיתית ביחס לאשמתו של הנאשם, על רקע מכלול הראיות הקיים נגדו**". לפיכך, לשם זיכוי נדרש ספק בעל ממשות, שסבירותו עומדת

במבחן המציאות, ואין הוא רק ספקולציה חסרת עיגון בהגיון ובהוויות החיים.

נהיגה במהירות העולה על המותר

10. עבירה זו הוכחה מעבר לספק סביר כפי שיפורט להלן. ראשית, אין מחלוקת בדבר תקינות מכשיר הממל"ז. שנית, לנאשם לא הייתה גרסה באשר למהירות נסיעתו, ולא הובאה כל ראיה לסתור את המהירות הנטענת, פרט לטענה בעלמא, שהוא לא נסע במהירות המיוחסת לו, וטענה שהעלה בסיכומיו כי השוטר לא הציג לו את נתוני המדידה.

11. על מנת לסלק מכשולים בהקשר לגרסת הנאשם יש להעיר כי המפעיל ציין בנסיבות המקרה שפורטו בהזמנה לדין כי הוא הציג לנאשם את נתוני המדידה. על כך חזר השוטר בעדותו בבית המשפט וציין כי הוא הציג לנאשם את נתוני מהירות נסיעתו והמרחק ואף תיעד זאת בדו"ח (עמ' 5, ש' 13-15; עמ' 7, ש' 28). המפעיל נחקר בחקירתו הנגדית בנוגע לכך שיתכן ומדובר בסימון שנעשה באופן "שבולוני" על אף שהנתונים לא הוצגו בפועל לנאשם והוא הכחיש זאת ושב וציין כי נתוני המדידה הוצגו (עמ' 7, ש' 29-32). גם השוטר בוריס ציין בדו"ח הפעולה כי המפעיל ניגש לרכב והציג לנהג את המהירות במכשיר (ת/9).

בנסיבות אלה, אני מקבל גרסת המאשימה כי נתוני המדידה הוצגו לנאשם.

12. עוד ובנוסף, לא מצאתי כי מתעורר כל ספק בנוגע לזהות מפעיל הממל"ז. השוטר בכר ציין כי הוא זה אשר הפעיל את מכשיר הממל"ז וכי ההפעלה בוצעה ממושב הנהג של הניידת עם מנוע פועל. ההפעלה בוצעה יחד עם השוטר בוריס שישב לידו בזמן ההפעלה. אציין כי השוטר בוריס כתב בדוח פעולה שערך כי **"בזמן משמרת בניידת 15010 כשאני במושב הנהג ובכר לצידי. בכר מפעיל ממל"ז בק"מ 43 למערב ממושב נהג לכיוון תנועה מתקרבת. הגיע לכיוונו הרכב הנ"ח בנתיב האמצעי. בכר התחיל לסוץ אחרי הנהג הנל...."**. בעדותו בבית המשפט העיד השוטר בוריס כי הוא ישב ליד מושב הנהג וכי בכתיבת דוח הפעולה נשמטה לו המילה "ליד" לפני המילים "מושב הנהג". אכן מקובלת עלי עדותו זו של השוטר בכר כי נפלה טעות סופר ונשמטה לו מילה במהלך הכתיבה שהרי ניתן להבין זאת באופן ברור מהמשך קריאת הכתוב כאמור.

13. עוד ציין המפעיל כי הוא הבחין ברכב הנאשם שנסע בנתיב האמצעי מתוך שלושה נתיבים בודד בכביש וכך גם כתב השוטר בוריס בדו"ח הפעולה, הנאשם נסע בנתיב האמצעי בודד בכביש. השוטרים נחקרו ארוכות בנקודה זו על ידי בא כוח הנאשם ועדותם הייתה מהימנה בעיני. לעומת זאת, אמנם הנאשם ציין כי היה בנתיב השמאלי אולם הוא גם ציין באותה נשימה כי הוא עקף רכבים נוספים. כך העיד הנאשם בתחילה **"הייתי בנתיב שמאלי ראיתי רכבים עקפתי כמה"** (עמ' 12, ש' 23) ובהמשך חקירתו הנגדית: **"הייתי בנתיב שמאלי והיו רכבים נוספים בימין ובשמאל, אני עקפתי"** (עמ' 13, ש' 1). כלומר לא מן הנמנע כי בעת המדידה הוא היה בנתיב האמצעי כטענת השוטרים.

14. תחשיב הזמנים שערך הנאשם, על בסיסו ביקש להטיל ספק במיוחס לו אינו מקובל עלי. השוטר העיד לגבי מהירות נסיעתו של הנאשם בזמן המדידה וציין כי המהירות הייתה 186 קמ"ש (לפני הפחתה) שנמדדה במרחק של 170.4 מ' בשעה 01:30.

15. בכתב האישום נכתב כי העבירה בוצעה בשעה 01:30, ב"ד"ח פעולה באכיפה איסור נהיגה בשכרות" נכתב כי שעת עצירת הרכב 01:30; ובד"ח העיכוב (ת/3) צוין כי בשעה 01:35 הנאשם עוכב. מכאן, לטענת הסניגור אין לדעת מתי נעברה העבירה אם בכלל, וכי קיים ספק שמא הנאשם הוא אשר עבר את העבירה. טענות אלה דינן להידחות.
16. השוטר הסביר כי שעת המדידה הייתה 01:30 וכי חלפו 5 דק' עד שהוחלט לעכב את הנאשם לצורך בדיקת שכרות "**...אין להסיק מכך שנסעתי אחריו הייתה 5 ד' אלא רק לאחר שקם יסוד סביר להניח שהנהג נוהג תחת השפעת אלכוהול נכנס הנהג לסטטוס מעוכב כל הרגע ממדידתו עד לרגע שמעוכב לקח 5 דקות**" (עמ' 5, ש' 21-23).
17. אכן, 5 דקות ממועד המדידה ועד להודעה על עיכוב הנאשם אין בו בכדי להעלות תהייה שמא הדבר אינו אפשרי. לאחר שרכב הנאשם נעצר והזדהה הבחין השוטר בריח אלכוהול שנדף מפיו ואז הוחלט על עיכובו לצורך בדיקת שכרות.
18. בנסיבות אלה, אני דוחה טענת הנאשם כי קיים הפרש זמנים שמעורר ספק ביחס לזהות מבצע העבירה ולכן לא נותר לי אלא להרשיע את הנאשם בעבירה של נהיגה ברכב במהירות העולה על המותר.
- נהיגה בשכרות
19. הנאשם טוען כי לא היה תחת השגחה במשך 15 דקות טרם ביצוע בדיקת הינשוף. לטענתו, עצם העובדה כי הוא עישן סיגריה יש בה בכדי ללמד כי לא הייתה השגחה עליו כפי שהציג השוטר ולכן, כל הרשום בת/4 "דוח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות" נעשה במסגרת רישום שבוצע מאוחר יותר וסומן ב- V ללא עריכת הבדיקות בפועל. אינני יכול לקבל טענה זו של הנאשם ואסביר להלן את טעמיי.
20. בד"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות (ת/4), ציין השוטר כי הוא הודיע לנאשם בשעה 01:35, כי הוא מעוכב לביצוע בדיקת שכרות, וכי מרגע זה נאסר עליו לשתות, לאכול או לעשן עד להוראה אחרת.
21. עוד ובנוסף, באותו טופס סימן השוטר ב-V בסעיף 9 תחת הכותרת "פעולות נלוות" כי "החשוד היה תחת משמורתי מרגע עצירת הרכב ואני ווידאתי כי כל העת מרגע שנעצר ועד שהעברתי לנטיילת דגימה, הנהג: לא אכל, לא שתה, לא עישן, לא הקיא, לא גיהק, לא הכניס דבר מה לפיו או לאפו".
22. במזכר שערך השוטר הוא ציין כי "לפני ביצוע הבדיקה בשעה 01:41 הנהג הוציא סיגריה ועישן" וזאת למרות שהודע לו שאסור לו לעשן. בשלב זה הנאשם כיבה את הסיגריה ומאותו רגע השוטרים הקפידו שוב על השגחה במהלך 15 דקות נוספות טרם ביצוע בדיקת הינשוף. הבדיקה הראשונה נערכה לנאשם בשעה 02:06 ותוצאתה הייתה "אלכוהול בפה המתן 15 דקות" והבדיקה השנייה והסופית נערכה בשעה 02:26 כלומר בדיקת הינשוף בוצעה לאחר שחלפו מעל ל- 15 דקות.
23. העובדה כי במהלך ההשגחה על הנאשם הוא הוציא סיגריה ועישן אין בה בכדי לערער

אחר דברי השוטר כי הנאשם היה תחת השגחתו והראיה לכך שהשוטר הבחין בנאשם מדליק סיגריה ואף ציין זאת במזכר והקפיד להמתין מאותו רגע 15 דקות טרם ביצוע הבדיקה באמצעות מכשיר הינשוף. השוטר בעדותו בבית המשפט העיד כי: **"...כשהגענו למקום בטוח בשער הגיא שם ביצעתי לנהג בדיקת מאפיינים ושם הוציא סיגריה"** (עמ' 5, ש' 32-33). ובחקירתו הנגדית כשנדרש ליתן הסבר לאופן השגחתו השיב **"כשאני רואה אותו וסומך עליו"** (עמ' 8, ש' 24-25).

24. הבדיקה הראשונה בוצעה בשעה 02:06 שתוצאתה הייתה **"אלכוהול בפה המתן 15 דקות"**; והבדיקה השנייה והסופית בוצעה בשעה 02:26 קרי; אין מחלוקת כי חלפו מעל לחמש עשרה דקות עד לבדיקה הסופית שתוצאתה כאמור הייתה 596 מק"ג.

25. לסיכום נקודה זו, העובדה כי הנאשם עישן סיגריה טרם ביצוע הבדיקה הראשונה אין בה בכדי ללמד שלא הייתה השגחה עליו אלא ההפך הוא הנכון שכן השוטר הבחין בכך שהנאשם הדליק סיגריה ומיד הורה לו לכבות אותה ולאחר מכן, הקפיד על שמירת הזמן הנדרש בטרם ביצוע הבדיקה.

26. לכל אלו יש להוסיף כי הנאשם לא כפר בכך ששתה וויסקי וכבר בתחילה לאחר עצירת רכבו אמר כי שתה שתי כוסות וויסקי **"לפני שעה"**. גם בתשובתו לאישום ציין ב"כ הנאשם כי הנאשם טוען כי **"שתה 2 כוסות וויסקי"** וגם בעדותו בפניי אישר הנאשם כי שתה שתי כוסות וויסקי אולם לטענתו האחת בתחילת הערב והשנייה טרם היציאה מהמקום **"שתיתי 2 כוסות אחת בתחילת הערב ואחת בסוף. 2 הכוסות היו וויסקי"** (עמ' 14, ש' 12). יש באמירות אלה של הנאשם בכדי לחזק את הטענה כי היה תחת השפעת אלכוהול במועד הבדיקה.

27. עוד ובנוסף, השוטר ציין בדו"ח בדברי מקבל הדו"ח כי הנאשם אמר **"אני מצטער אחי אתה צודק תוותר לי תבוא לקראתי שתיתי וויסקי אתה צודק שנסעתי מהר עשיתי טעות"**. אמנם מדובר בתגובה שלא הייתה תגובתו הראשונית של הנאשם אלא תגובה שנאמרה לאחר מתן הדו"ח אולם, השתכנעתי כי מדובר בדברים שאכן נאמרו על ידי הנאשם והם לא הוכחו על ידו.

לעניין תגובתו של הנאשם אציין כי השוטר בוריס ציין בדו"ח הפעולה כי בדרך לתחנת המשטרה אמר הנאשם את הדברים הבאים: **"דוד שלי יעלים את זה כבר מחר, הוא מכיר את דורון ידיד ...."** ובהמשך בזמן ההמתנה לקצין אמר: **"איפה אחוות השוטרים? במקום לתפוס ערבים תפסתם אותי, עשיתם את המכסה שלכם להיום, ככה זה בתנועה זה לא מג"ב. בתוך העיר תמיד עצרו אותי על עבירות ואמרו לי סע"**. הנאשם בעדותו בפניי אישר כי אכן דברים אלו נאמרו על ידו אולם לטענתו הוא התנצל על אמירות אלו שנאמרו בהתלהמות של רגע **"זה היה בהתלהמות גם אמרתי לו בתחנת המשטרה שאני מתנצל על הדברים, התנצלתי בפני שניהם במשטרה"** (עמ' 14, ש' 4-7; עמ' 14, ש' 1).

28. תוצאות בדיקת הנשיפון, אשר בוצעה לנאשם בשעת העצירה יש בה כדי לתמוך דווקא בתקינות הליך בדיקת הינשוף, שכן העובדה שרמת האלכוהול שנמצאה בבדיקת הינשוף היתה נמוכה יותר, מעידה על תוצאה תקינה שכן הדבר נעוץ בחלוף הזמן שחלף מאז העצירה עד הבדיקה באמצעות מכשיר הינשוף והדבר בא דווקא להטיב עם הנאשם.

29. בנסיבות אלה, משהוכח בפניי כי הנאשם, שתה משקה משקר ומשקבעתי כי לא נפל פגם בהליך הבדיקה, לא נותר לי אלא לקבוע כי תוצאת מכשיר הינשוף מתיחסת למצבו של הנאשם קרי שכמות

האלכוהול שנמצאה בגופו הינה 596 מק"ג.

30. לאור האמור מצאתי להרשיע את הנאשם גם בעבירה של נהיגה בשכרות.

סוף דבר

31. לאור כל האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשם בשתי העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, נהיגה במהירות מעל המותר ונהיגה בשכרות.

ניתנה היום, ט"ז סיוון תש"פ, 08 יוני 2020, במעמד הצדדים